

Mario Draghi, a föderalisták új csillaga

Dr. Navracsics Tibor

Az Olaszország miniszterelnökeként alig több, mint egy éve dolgozó Mario Draghi fokozatosan vált hűvös technokratából az európai föderalisták egyik politikai vezetőjévé. A hősüket kereső föderalisták egyre nyilvánvalóbb támogatása a miniszterelnök kezdeményezőkézségére is serkentőleg hatott, aki a május harmadikán az Európai Parlamentben elmondott beszédében már kifejezetten indítványozta az Európai Unió működésének alapjául szolgáló Szerződés reformját a föderalizmus szellemében.

A már évek óta politikai és gazdasági válságok sorát átélő Olaszországban általános fellélegzés fogadta a pártok egy évvel ezelőtti kompromisszumát, amelynek eredményeként 2021. február 13-án kormányfővé választották Mario Draghit. Az olasz bankár, aki 2011 és 2019 között mindenki meglegésére látta el az Európai Központi Bank elnöki tisztét, tökéletes választásnak tűnt egy válságkezelő kormány élére. Addigi pályafutása során politikai kérdésekben nem nagyon nyilvánult meg, így politikai ellenségei sem voltak, ugyanakkor az Európai Központi Bank élén mind a válságkezelésben, mind pedig az egyes, gyakran egymásnak ellentmondó nemzeti érdekek összehangolásában meglehetősen nagy rutint szerzett.

Tekintélyét jól jelzi, hogy a vezetésével megalakult kormányban minden jelentősebb olasz párt képviseltette magát. A baloldali Demokrata Párt és az Öt Csillag Mozgalom ugyanúgy fontosnak tartotta részvételét, mind a jobboldal meghatározó pártjai, a Matteo Salvini által vezetett Liga, vagy Silvio Berlusconi pártja. Az eddigi pályafutása során kialakult kép egy olyan technokrata szakember pályáját mutatta, akinek pragmatizmusa széles szövetséget tud teremteni a politikában, és ideológiai viták helyett a problémák gyakorlati megvalósítására tudja hasznosítani a politikai szövetségben rejlő energiát.

Az elvárásokra azonban némileg rácsáfolva, már miniszterelnöki beiktatási beszéde is egyértelműen értékelvű, ideológiai állásfoglalás volt a föderális Európa eszméje mellett. Beszédének [kulcsmondatára](#), miszerint nem létezik szuverenitás a magányban, hamar felfigyelt az európai sajtó, és rögtön [szembe is állították](#) Emmanuel Macron francia köztársasági elnök államokat középpontba állító Európa-konceptiójával.

Mostani, május harmadikai európai parlamenti [beszédében](#) Draghi még egyértelműbben fogalmazott az Európai Unió jövőjével kapcsolatban. Szerinte a koronavírus-járvány és az ukrajnai háborús helyzet minden eddiginél sürgetőbbé tette, hogy a pragmatikus föderalizmus jegyében ismét megnyissák a szerződési reformok időszakát. Véleménye szerint mindenekelőtt a döntéshozatali eljárás reformjára van szükség. Szakítani kell a konszenzusos döntéshozatali eljárással, és a kormányközi módszer minden elemével, hogy hatékonyabbá váljon az Európai Unió működése.

Draghi jól választotta meg beszéde helyszínét: az Európai Parlamentnél keresve sem találna olyan intézményt, ahol kedvezőbben fogadnának egy föderalista ihletettséű beszédet. Sokak számára meglepő a korábban szenttelen technokratának gondolt olasz kormányfő szenvedélyes érvelése a föderális Európa mellett.

Holott ebben valójában nincsen semmi újdonság: az olasz politikusok túlnyomó többsége a föderális Európa mellett áll ki. Altiero Spinellitől kezdve napjaink politikusaiig vezet azon olasz közszereplők sora, akik egy föderális Európában képzelik el a kontinens jövőjét. Persze, ez a tény önmagában még nem kell, hogy aggassa azokat, akik nem értenek egyet ezzel a koncepcióval. Draghi javaslata a Szerződés reformjáról ugyanis vélhetően sokkal inkább a médiának szólt, mint a tényleges stratégiai döntések meghozóinak. Ebben Draghi az olasz politika régi hagyományait követi.

2022.05.05.

